

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- **POZOR! Nový rozpis bohoslužeb ve farnosti.** str. 2
- **Co se dělo:** Kdyby byl Bavorov... aneb mladí v jižních Čechách. str. 10
- **Co se dělo:** Tam, kde láska doprovází umírající před poslední soudstr. 11
- **Svědectví:** Mise Austrálie str. 13
- Milá sestro Blanko tr. 16
- **Pišete nám:** Proč je u nás ještě dnes více nevěřících než věřících? str. 18
- Stalo se před třiceti lety - Jan Pavel I. str. 21
- **Ze života svatých** Sv. Vincenc z Pauly str. 22
- **Cesty Cesty Cesty** Benešovi z Berouna str. 23
- **O našem nejstarším písemnictví:** Raduj se, Panno neposkvěná str. 24
- Skautská poslušnost je skautská poslušnost str. 25
- FCH Beroun připravuje rozšíření denního stacionáře na týdně str. 26

Sluneční brýle, klid a pohoda...

Už delší dobu jsem marně přemýšlel: Proč tolik lidí, zejména dívek, nosí černé brýle, a to i v okamžicích, kdy slunko není široko daleko vidět a počasí spíše vyžaduje deštník? Navíc skrz černé brýle člověk sotva vidí na cestu, natož aby byl schopen vnímat dění kolem sebe. Nakonec jsem usoudil, že je to pouze módní záležitost a vypadat jako moucha „tse-tse“ patří k tomu, aby člověk byl IN, (což ve svém pokročilém věku nejsem schopen docenit).

Pak však přišel čas dovolených a prázdnin. Kýžená doba, kdy každý volá po klidu a pohodě. Neváhal jsem a vyrazil za sluncem. Nakonec v posledních letech taková dovolená v Turecku může i početnou rodinu vyjít levněji než tuzemská dovolená v Krkonoších, a což teprve jednotlivce, který se spokojí i s nižším standardem. Místní hotely se prý vesměs předhánějí v nabídkách svých služeb, rekreanti obdivují malebnost pobřeží, nádherné pláže či antické památky. A tak jsem neváhal. Jenomže jsem při své cestě zapomněl, na rozdíl od běžného turisty, nejen koupit černé brýle, ale dokonce jsem podcenil rady renomovaných turistických průvodců.

Zásadní chybu nebylo možné odčinit a klid a pohoda dovolené se velice rychle vytratily. Najednou jsem, mimo běžné

turistické trasy, objevil polorozbořené kostely sloužící jako toalety či v lepším případě stáje pro domácí dobytek. Stále znovu se objevovaly stopy po národu, který ve 20. století „zmizel“ tak jako kdysi Židé za druhé světové války a o jehož existenci se v této zemi „taktně mlčí“. Dokonce jsem mluvil se

zbytkem místních křesťanských komunit a zjistil, jak je to s onou náboženskou svobodou, když za hlásání evangelia skončíte ve vězení, nesmíte stavět kostely ani mít vlastní školy či charitativní zařízení. Mezi pamětihodnostmi Istanbulu jsem našel nejen hroby Mohamedových přátel, kteří chtěli mečem vnutit islám křesťanům v Konstantinopoli (tehdy ještě neúspěšně), ale také celou sbírku zbraní „velkých“ postav první muslimské generace i dva meče a luk samotného „proroka“.

A nakonec, jako vrchol, Centrum mezináboženského dialogu, které nese jméno nedávno zavražděného katolického kněze, a ironické poznámky spolubratří, kdo z nás přenechá své jméno pro další podobnou stavbu. Že já blázen nezůstal někde na pláži v útulném hotýlku s milým personálem.

A najednou jsem pochopil. Kdybych měl černé brýle, pohyboval se po letoviscích a navštěvovaných destinacích, měl bych svůj klid a pohodu. Stačilo jen si koupit černé brýle a být IN – jako ostatní turisté.

Škoda, že tenhle vynález neznali už v době sv. Václava. Mohl by žít o mnoho déle a hlavně v klidu a v pohodě. To si přece přeje každý člověk a nejenom o dovolené. Že by křesťané měli být výjimkou?!

P. Benedikt Hudema

Zprávy z farnosti

Bohoslužby ve farnosti. Od začátku září se opět vrátíme k řádnému pořadu bohoslužeb, ve kterém bude oproti minulému školnímu roku jen jedna změna: Na žádost některých z vás budou bohoslužby **ve středu** v kostele sv. Jakuba (od listopadu v kapli Povýšení sv. kříže) až **od 19.30 hodin**. Cílem změny je umožnit alespoň jednou v týdnu dostupnost mše svaté i těm, kdo mají pracovní dobu až do večerních hodin, rodičům malých dětí, kteří mohou přijít až po jejich uložení, případně všem dalším pro které je dřívější hodina „příliš brzy“.

Rozpis bohoslužeb:							
	<i>Neděle</i>	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>
<i>Beroun</i>	9.30 17.30	17.30	17.30	19.30	17.30	17.30	
<i>Král. Dvůr</i>	8.00			17.30		17.30	
<i>Loděnice</i>	9.30				17.30		
<i>Tetín</i>	11.00		19.30			7.00	
<i>Sv. Jan</i>	8.00		20.00	7.40			
<i>Nížbor</i>	15.00						
<i>Chýňava</i>	11.00						
<i>Hýskov</i>							17.30
<i>Vráž</i>							16.30
<i>Hudlice</i>							15.00
<i>Podkozí</i>							19.00 *

*Bhoslužby v Podkozí: jen v sobotu 6. a 27. září

Zahájení školního roku na Vyšší pedagogické škole ve Svatém Janu pod Skalou. V pondělí 1. 9. v 8,30 hodin mše sv. s prosbou o dary Ducha Svatého pro studenty denního

studia a v **pátek 5. září v 10 hodin** mše sv. pro studenty dálkového studia. Následují slavnostní imatrikulace v budově školy. Všichni přátelé školy a farníci jsou srdečně zváni.

 1. pátek v měsíci - 5. září. Mše sv. v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hodin. Od 16.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.

 Svátek Narození Panny Marie: poutní mše sv. v Hýskově. V sobotu **6. září** od 17.30 hodin bude v kostele Narození Panny Marie v Hýskově sloužena poutní mše sv., ke které jste zváni.

 Svátek Povýšení sv. kříže. V neděli **14. září** budeme slavit liturgii svátku Povýšení sv. kříže, a to v obvyklém pořadu nedělních bohoslužeb.

 14. září v neděli bude ve Svatém Janu pod Skalou **Poutní slavnost v kapli Povýšení sv. kříže.** Zahájení v 7.45 procesím od kostela, v 8.00 poutní mše sv. v kostele Narození sv. Jana Křtitele samozřejmě mše sv. nebude.

 Vikariátní pouť ke sv. Ludmile na Tetín. Srdečně vás všechny zveme na **hlavní tetínskou pouť ke sv. Ludmile**, která se tento rok koná v **sobotu 20. září 2008** za účasti **otce biskupa Václava Malého** a ostatních kněží z vikariátu Beroun. Mše sv. bude sloužena v **10 hod.** na otevřeném prostranství před kostelem sv. Ludmily. Zajištěno bude jako vždy i malé občerstvení pro poutníky pod stany před farou. Bližší program pouti bude včas uveden na webových stránkách farnosti a na nástěnkách v kostelech.

 Řeckokatolická liturgie na Tetíně, V neděli **21. září v 11.00 hodin** bude v kostele sv. Ludmily u příležitosti jejího svátku sloužena poutní nedělní bohoslužba se slavnostními řeckokatolickými obřady, které bude předsedat vладыka Mons. Ladislav Hučko, apoštolský exarcha. I na této bohoslužbě, která je charakteristická krásnými zpěvy, budete srdečně vítáni.

 Slavnost sv. Václava. V neděli **28. září** budeme slavit liturgie slavnosti sv. Václava, a to v obvyklém pořadu nedělních bohoslužeb.

 Poutní bohoslužby v Loděnici a v Podkozí. Poutní mše sv. ke cti sv. Václava budou slouženy:

- v **Podkozí** - v sobotu 27. září od 19.00 hodin v kapli sv. Václava na návsi. (Pravidelná bohoslužba se zde koná ještě v sobotu 6. září také v 19.00 hodin.)
- v **Loděnici** - v neděli 28. září od 9.30 hodin. Po mši sv. zveme k příjemnému posezení a občerstvení na farní zahradě, proto prosíme, abyste s sebou, jak je již zvykem, přinesli cokoli sladkého či slaného ke společnému stolu.

 Příprava dospělých ke křtu. Od počátku školního roku začnou pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají. Setkání budou probíhat v budově fary **každou středu od 18.00 - 19.00 hodin. První setkání se uskuteční ve středu 3. září od 18.00 hodin.** (Setkání 10. 9. a 17. 9. výjimečně nebudou.)

 Biblické hodiny. Ke společným biblickým hodinám se letos budeme scházet pravidelně **každé úterý po večerní mši sv.** První setkání se uskuteční **v úterý 2. září od 18.30 hodin v budově kaplanky.** (Setkání 9. 9. a 16. 9. výjimečně nebudou.) Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.

 Hovory o víře. Ve čtvrtek po mši sv. od 18.15 budou v budově kaplanky pravidelné Hovory o víře. Letošní témata se budou věnovat především dějinám církve. První setkání bude ve **čtvrtek 18. září.** Začneme tématem raně křesťanské církve.

18. 9. Římský svět. Židé a pohané.

2. 10. Židokřesťané a pohanokřesťané.

- 9. 10. Sv. Pavel – cesty budící úžas.
- 16. 10. Sv. Pavel – životem i smrtí hlasatel radostné zvěsti.
- 23. 10. Křesťané „nepřátelé lidského pokolení“.
- 30. 10. Katakomby – mýtus, anebo skutečnost?

Všichni jsou srdečně zváni.

P. Benedikt Hudema

 Ohlédnutí za “Světovým setkáním mládeže v Sydney” - 25. září. O prázdninách se uskutečnilo Světové setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v australském Sydney, kterého se zúčastnili i dva zástupci naší farnosti: Pavel Bešec a Marie Stielová. Ti ve spolupráci s K-klubem připravili malé “ohlédnutí” s komentářem a promítáním fotografií, jež se uskuteční *ve čtvrtek 25. září od 18.15 hodin v budově kaplanky.*

 Virtuální pouť po stopách soluňských bratří. Ve čtvrtek **11. 9. 2008** od 18.30 hodin ve farní klubovně v Berouně v rámci pravidelného času "Hovorů o víře" proběhne promítání, kdy můžete “navštívit” města a kostely, které mají něco společného se životem a působením Cyrila a Metoděje: Soluň, Istanbul, Mikulčice a okolí, Aquileia, Řím, Řezno, Ellwangen, Reichenau a kostely prvních Přemyslovců.

 Výuka náboženství v novém školním roce 2008/2009: První setkání mládeže a dětí, které budou v tomto školním roce navštěvovat výuku katolického náboženství, se uskuteční **v kapli Povýšení sv. kříže v úterý 2. září v 16.00 hodin.** Po skončení mše sv. budou děti rozděleny do skupin podle věku, znalostí a časových možností. *Rozvrh hodin vezměte s sebou! Večerní bohoslužba v kostele Zvěstování Páně odpadá!*

Předběžný rozvrh hodin náboženství:					
	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
9.30 - 10.00	mateřská škola				
15.00 - 15.45	3. - 4. tř.	1. - 2. tř.			7. - 9. tř., gymnázium
16.00 - 16.45		5. - 6. tř.			
18.30 - 20.00					spol. mládeže

Tento rozvrh je předběžný, může být v případě nutnosti změněn. Uvádíme jej takto s předstihem proto, aby si rodiče s dětmi mohli jiné aktivity plánovat tak, aby s výukou náboženství nekolidovaly.

 Farní knihovna bude otevřena v neděli **7. 9.** a **21. 9.** od 10.30 - 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

 Hrnčířské trhy. Ve dnech **13. a 14. září** se uskuteční tradiční hrnčířské trhy. Prosíme o pomoc s přípravou tradiční tomboly. Vyzýváme především skauty, ale i kohokoli z ostatních. Není nutná žádná kvalifikace, pouze chuť. Je třeba pomoci s realizací, prodejem a distribucí losů. Vítaní jsou i pomocníci pro hlídání v kostelech, které by měly být otevřeny po celý den. Výnos tomboly bude použit na úhradu nákladů spojených s realizací dalších oprav kostela Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou a na opravu lavic v berounském kostele sv. Jakuba. **Ozvěte se co nejrychleji P. Cyrilu Kubánkovi na tel: 605 981 000.**

 Letáček "Nedělní liturgie" Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum "Nedělní liturgie", kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Ministrantské setkání v sobotu 13. září v Praze. Ministranti (cca od 10 do 14 let) jsou opět zváni ke společnému setkání. Tentokrát popotujeme do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze ku příležitosti jáhenského svěcení. Sraz v 8.45 na farním dvoře v Berouně, s sebou ministrantské oblečení, 100,-Kč, sportovní oblečení a obuv. Oběd a svačina zajištěny. Předpokládaný návrat okolo 17. hodiny do Berouna. Bližší informace P. Benedikt Hudema (724 209 774).

 Svatováclavská pouť. Tak jako v loňském roce mají skauti a ministranti našich farností tu čest střežit ostatky knížete české země a zajišťovat asistenci a organizaci v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi během celonárodní pouti. Odjezd v pátek 26. 9. v podvečerních hodinách. S sebou skautský kroj či sváteční oblečení, ministrantské oblečení, spacák a karimatku. Návrat v sobotu ve večerních hodinách. Jídlo bude zajištěno. Bližší informace P. Benedikt Hudema.

 Svatováclavská sbírka proběhne v neděli 28. září a bude určena na církevní školství.

 Výstava na Tetíně: Výstava cyklů olejomalb výtvarníka Jiřího Kreissla v galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně bude otevřena do konce září o víkendech a svátcích, s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu vždy v sobotu od 9.30 do 17.00 hod. a v neděli od 12.00 do 17.00 hodin.

 Setkávání maminek: Rozmilé maminky a ještě milejší děti, konec prázdnin už nám pomalu dává najevo, že sice končí čas horkého sluníčka, koupání a dovolených s celou rodinou, ale na druhou stranu není přec proč zoufat, jelikož konec prázdnin znamená také to, že se už brzy budeme zase pravidelně scházet na farní půdičce! Budem si zas hrát, zpívat a tancovat (občas se třeba i pomodlíme) a maminky si řeknou, co potřebují. Naše první setkání by mělo nastat již příští středu **3. září** v 9.00 hodin jako obvykle. Některé z nás možná ještě budou bloudit někde ve světě na dovolených, ale snad se v nějakém počtu sejdem. Tož! Určitě přijďte a nezapomeňte vzít s sebou dobrou náladu a zážitky z prázdnin! Hezký den! *L. Kopačková*

 Výstava obrazů Věry Čiperové "JARNÍ A LETNÍ VARIACE" 1. září - 3. října 2008. Vernisáž výstavy, obohacená o hudební zamyšlení pana Lukáše Petřvalského, se koná 1. září 2008 v 17.30. Jazyková škola PaedDr. Henrietty Mottlové Plzeňská 95, Beroun (naproti zábranskému kostelu). Srdečně zveme!

Z vikariátu

 Františkánský klášter v Hájku. Program poutí v roce 2008: **6.9.** sobota • mše sv. v 10:30, Hlavní pouť, bratři františkáni. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 Svatojánská společnost Vás zve na koncert pěveckého souboru **Vox Cantabilis**, který se bude konat v neděli **31. srpna od 16 hodin** ve Sv. Janě pod Skalou. Program: Duchovní hudba starých mistrů, madrigaly a spirituály.

- **Varhanní koncert v kostele sv. Jakuba v Berouně.** V sobotu 13. září od 17.00 hodin v kostele sv. Jakuba se uskuteční v rámci hrnčířských trhů
- **Spirituál kvintet ve Sv. Janu pod Skalou** V neděli 14. září od 15.00 hodin v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou vystoupí se svým již tradičním koncertem Spirituál kvintet. Vstupné 150 Kč a 80 Kč (děti 7-15 let). Rezervace vstupenek na e-mailu sjs@svatyjan.cz, nebo na tel. 606 475 179.
- **SLÁVEK KLECANDR & OBOROH.** Pokračování koncertů z cyklu Třináctého na třináctce, do kterého si Slávek Klecandr zve různé hudební hosty, není obvyklé. Tentokrát totiž jeho hostem bude Oboroh, šestičlenná hudební skupina, kterou tento východočeský písničkář před dvaceti lety založil. Koncert se koná v sobotu 13. 9. 2008 od 19.00 hodin v **Komunitním centru sv. Prokopa** na Slunečním náměstí v pražských Nových Butovicích (metro B Hůrka). Rezervace míst je možná do 12. 9. na e-mailové adrese 13na13@centrum.cz
- **Spiritual Fest 2008.** Vokální soubor GESHEM, Komunitní centrum sv. Prokopa a Městská část Praha 13 Vás srdečně zvou na festival afro-amerických spirituálů SPIRITUAL FEST 2008 v sobotu 20. září 2008 od 14.00 do 22.00 hodin v Komunitním centru sv. Prokopa v Praze (Sluneční náměstí, Praha 13). Vstupné dobrovolné. Doprava: Metro B, stanice Hůrka.
- **Hudební festival VOX 008.** Zveme vás 22. listopadu 2008 do budovy Komunitního centra Matky Terezy (stanice metra C - Háje) na 5. ročník tohoto hudebního festivalu, který je znám pestrou přehlídkou toho nejlepšího z křesťanské hudby.

Skauti

- Schůzky **dívčího kmene** v novém školním roce: **SVĚTÝLKA** - čtvrtky 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové a Dominiky Kodrasové. První schůzka 11. 9. **SVĚTLUŠKY A LASIČKY** - pátky 16,00-18,00 hodin pod vedením Marie Stielové a Kristíny Kodrasové První schůzka 5. 9. 2008.
- Schůzky **chlapeckého kmene**: **VLČATA** každý pátek od 16.00 do 18:00 hodin. První schůzka bude 12. září. **OCELOTI**: Budeme se scházet v pátek od 16.00 do 18.00 hod. v klubovně na faře. První schůzka by měla proběhnout 12. září.

- **Setkávání mládeže** v přízemí farní budovy. Od pátku 5. září začínají opět pravidelná setkávání mládeže (od 15 let). Zveme k přátelskému posezení, hovorům o víře, modlitbě atp. Letošní téma - Písmo svaté. „Kdo nezná Písmo, nezná Krista.“ Bližší informace P. Benedikt Hudema (benedikthudema@atlas.cz, 724 209 774).
- **Kavárna u Vyhořelé svičky.** Každé pondělí během školního roku od 15:30 do 21 hod. v prostorách křesťanské kavárny vedle Arcibiskupského gymnázia na Náměstí míru. Možnost posezení s přáteli, křesťanská hudba, nabídka her, příležitostný kulturní program.
- **Škola partnerství:** Kurz je určen pro svobodné mladé lidi od 16 let, a to nejen pro ty, kdo již s někým chodí, ale také pro ty, kdo hledají, jakou cestou jít, jaké je jejich životní povolání. Škola partnerství obsahuje pět víkendových setkání od října do dubna. Přednášejícími jsou manželské páry, lidé žijící v zasvěceném životě a odborníci z řad lékařů, psychologů... *Mezi témata, jimiž se Škola partnerství zabývá, patří například:* Navazování vztahu; Od zamilovanosti k lásce; Rozdíly mezi mužem a ženou; Mezi rodinou a kariérou; Rozumné řešení konfliktů; Je lepší

milovat a ztratit než nikdy nemilovat; Sexualita, přitažlivost a pohlazení; Děti milované a chťené; Jsou naše sny naplňovány?... Kurz je doprovázen knězem. Během setkání bude čas i na workshopy, modlitbu, osobní rozhovory s přednášejícími...

- Letem světem: Sydney - Světové dny mládeže.** K-klub vás znovu srdečně zve k cyklu Cestopisných povídaní a promítání, která by měla probíhat jednou měsíčně s laskavým souhlasem P. Benedikta Hudemy zatím v rámci Hovorů o víře. Na podzim sobě i vám slibujeme vyprávění o misijní práci v Jižní Americe, na říjen plánujeme vyprávění otce Benedikta o Římu; ozvali se nám i další případní přednášející. V září nemůžeme “nevyužít” zážitků Marušky Stielové a Pavla Beščece, kteří se účastnili Světového setkání mládeže se Svatým otcem v Sydney. Do atmosféry setkání i cesty vás uvede jejich vyprávění v tomto zpravodaji (další prý ještě budou následovat). Pokud vás zajímá více - autentické zážitky, dojmy, množství fotografií, přijďte **ve čtvrtek 25. září cca v 18,15 hodin** (po mši svaté) do přízemí farní klubovny v areálu fary v Berouně. *-iva-*

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Farní charita Beroun oznamuje nové pracoviště ústředí organizace:** Tyršova 510 (budova TJ Sokol), 266 01 Beroun 2.
- **Farní charita Beroun plánuje v nejbližší době rozšířit služby Denního stacionáře sv. Anežky pro seniory na týdně.** Kromě služeb denního stacionáře, poskytovaných v současnosti, zde bude poskytována respitní péče, tzn. péče o klienta 24 hodin denně po přechodnou dobu. Tuto službu lze využít například v případech, kdy pečující osoba nebo rodina odjíždí na dovolenou, do lázní a podobně...
- **Denní stacionář pro seniory přijme ergoterapeuta na celý úvazek, nástup možný ihned. Informace na telefonu 606 639 627.**
- **Farní charita Beroun vyhláší výběrové řízení na pozici:**

- **SOCIÁLNÍ PRACOVNICE V DENNÍM CENTRU PRO OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ (PLNÝ/ČÁSTEČNÝ ÚV)** *Požadujeme:* odbornou způsobilost podle zákona 108/2006 sb., komunikační a organizační schopnosti, samostatnost a zodpovědnost, ochotu dále se vzdělávat, schopnost týmové práce
- **SOCIÁLNÍ ASISTENT PRO AKTIVIZAČNÍ PROGRAMY (ČÁSTEČNÝ ÚV. - MOŽNOST NEPRAVIDELNÉ PRACOVNÍ DOBY)** *Požadujeme:* SŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, komunikační a organizační dovednosti, schopnost týmové práce, spolehlivost, flexibilita, praxe vítána

V případě vašeho zájmu zasílejte životopis do 12.9.2008 na mailovou adresu janasch.fchberoun@seznam.cz, popř. poštou na adresu Denní centrum pro osoby bez přístřeší, Bezručova 928, 266 01 Beroun, Bližší informace o inzerovaných pozicích na tel: 724953862 (Mgr. Jana Schejbalová, vedoucí Denního centra) Výběrové řízení proběhne 16.9.2008, předpokládaný nástup: říjen 2008.

- **Farní charita Beroun hledá:**
 - koordinátora jednorázových volnočasových aktivit pro veřejnost

➤ dobrovolníky pro práci s dětmi a na pomoc se zajištěním organizace jednotlivých akcí
Aktivity budou probíhat o víkendech, převážně o sobotách v dopoledních nebo odpoledních hodinách, v období září až prosinec 2008 v Berouně. Bližší informace na telefonních číslech: 603477791 nebo 724216125

Klub Betlém Lochovice

3. 9. Individuální bezplatné poradenství s právníčkou 10 -12 hod., **14. 9.** Drakiáda s návštěvou hvězdárny v Žebráce 8 - 15 hodin, **26. 9.** Noc vědců na hvězdárně přihlášky do 22.9. návrat ve 23 hodin, **4. 10.** Tarnské hry 13 -18 hodin - kostýmové hry ve stylu Pána prstenů, lukostřelba, šerm, soutěže. **Kroužky pro děti: Tvořivé odpoledne** pondělí: 14.00-16.00 pro děti od 6ti let, mladší pouze s doprovodem rodičů; **Kroužek nápravy specifických poruch učení** pondělí od 16:30- 17:15; **Keramická dílna*** středa 13.00-14.00 a 14.00 -15.00 starší děti, 15.30 - 16.30 mladší děti; **Cvičení pro celou rodinu** určené k prevenci bolestí zad čtvrtek 18.30 – 19.15, **Historické tance** čtvrtek: 17.00 -18.15. Na kroužky označené hvězdičkou můžete přijít jednorázově. Za jednotlivou lekci zaplatíte 30Kč. Zápis do kroužků během celého září a října vždy ve středu a pondělí od 9 do 17 hod. v prostorách klubu, zápisné 500,-/rok, 300,-/pololetí. Informace na tel. číslech: 724 219 892, 724 774 299. **Pravidelné klubové činnosti:** Klubové činnosti jsou zdarma, příspěvek je dobrovolný. Zapojit se můžou děti od 6 let, mladší pouze v doprovodu rodičů. **Každé pondělí:** 14.00-15.00 řádíme s Bárrou, **každá středa:** 14.30-15.30 jízda na koních, 15.00-16.00 klub deskových her. Bližší informace e-mail: Klubbetlem@seznam.cz, www.charita-beroun.cz - vstup i přes www.beroun.famost.cz - projekty - Klub Betlém.

Zprávy odjinud

Modlitba se zpěvy Taize se koná ve středu **2. září 2008** od 20.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Praze - Bohnicích. Spojení ze stanice metra C Kobylisy nebo Nádraží Holešovice autobusem č. 102 do zastávky Staré Bohnice.

Adorace za povolání a rodiny. V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek 5. září 2008 koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv. Společnou adoraci povedou kněží mariáni, šedé sestry a sestry alžbětinky. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

Přednáška a debata Jaká je role křesťanství v dnešní evropské společnosti? Na tuto a jiné otázky se v pátek 5. září 2008 od 17.30 v pražském Arcibiskupském paláci pokusí odpovědět Jérôme Vignon ve své přednášce na téma „Naléhavost křesťanského sociálního myšlení v dnešní Evropě“. Přednášku i následnou debatu, kterou bude moderovat prof. Tomáš Halík, pořádá Arcibiskupství pražské.

Výstava obrazů Petra Ettlera. V rámci oslav 920 let první písemné zmínky o Vinoři proběhne v pátek 12. září 2008 v 18 hodin vernisáž výstavy obrazů Petra Ettlera ve velkém sále Centra Mariapoli. Oslavy vnořského jubilea a výstavu zahájí pan starosta František Švarc, následovat bude kulturní část vystoupením ženského pěveckého sboru Upanišady.

Poté pronese úvodní slovo k výstavě Magdalena Rytinová. Po ukončení vernisáže a prohlídky bude od 19 hodin následovat ve velkém sále Centra Mariapoli koncert Smíchovské komorní galerie. Výstava obrazů bude ještě otevřena pro zájemce i následující den - tj. v sobotu 13. září 2008. Představen bude i nový umělecký kalendář na rok 2009 z grafického atelieru R. Rytiny s vnořskými motivy Petra Ettlera.

 Jáhenské svěcení - MUDr. Jiří Korda. V sobotu 13. září přijme v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze jáhenské svěcení pro pražskou arcidiecézi MUDr. Jiří Korda, kandidát kněžství. Zveme k účasti na této liturgické slavnosti.

 Přednáška o Turínském plátně. Pražský konvent dominikánů a farnost sv. Jiljí vás zvou na přednášku o Turínském plátně, která se uskuteční ve čtvrtek 2. 10. 2008 od 19:30 v čítárně kláštera. Pozvání přijal Msgr. František Radkovský, biskup plzeňský.

 Národní svatováclavská pouť do Staré Boleslavi. V sobotu 27. září 2008, v den slavnosti svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona českého národa, se ve Staré Boleslavi koná již tradiční Národní svatováclavská pouť. V předvečer svátku (26. 9.) proběhne v bazilice sv. Václava slavnostní svatováclavský koncert za přítomnosti významných hostů, který bude zakončen v kryptě sv. Kosmy a Damiána. Hlavním bodem bohatého programu bude *mše sv. na Mariánském nám. 27.9. v 10:00 hod., jejímž hlavním celebrantem bude pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk*, koncebrovat spolu s ním budou biskupové českých a moravských diecézí.

Přehled akcí pořádaných Kolegiální kapitulou sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi: 26.9. poutní slavnost sv. Kosmy a Damiána 9.00 a 18.00 hodin: bohoslužby v kryptě baziliky sv. Václava, 20.00 hodin: slavnostní Svatováclavský koncert a nešpory v bazilice sv. Václava, **27.9.** Národní svatováclavská pouť 2008 7.00, 8.00, 9.00 a 16.30 hodin: bohoslužby v kryptě baziliky sv. Václava, 10.00 hodin: Slavnostní mše svatá na Mariánském náměstí, předsedá kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský. 14.30 hodin: prohlídka baziliky s výkladem, **28.9.** slavnost sv. Václava, mučedníka hlavního patrona českého národa, 18.00 hodin: mše svatá v bazilice sv. Václava.

Program oslav v Praze: 26.9. Václavské náměstí, 17.00 hodin: Svatováclavské duchovní zastavení pod sochou sv. Václava, **28.9.** katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, 9.30 hodin: Slavnostní mše svatá, předsedá kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský. 8.00, 11.00 hodin: další bohoslužby, 17.00 hodin: České zpívané nešpory ke slavnosti sv. Václava, 18.00 hodin: Slavnostní koncert Pražského katedrálního sboru a orchestru, *Kompletní program Národní svatováclavské pouti* zveřejníme před jejím začátkem, avšak v dostatečném časovém předstihu.

 Kurzy Alfa v Praze-Liboci. Alfa je 12ti-týdenní cyklus setkání nad základy křesťanství. Program začíná společnou večeří a pokračuje promluvou na dané téma a následnou diskusí ve skupinkách. Kurzy Alfa nabízejí možnost poznat nové přátele a společně se zamýšlet nad smyslem života. Příspěvek na pokrytí výdajů je dobrovolný. Kurzy Alfa budou probíhat každé úterý od **23. září** do **9. prosince** 2008 od 19:00 do 21:30 hod. v Centru Malejov, Praha 6- Liboc, Libocká 41, vedle kostela sv. Fabiána a Šebestiána. Kurzy jsou určeny pro všechny, kteří se chtějí seznámit s křesťanstvím a s křesťany, nebo prohloubit svoji víru. Přihlásit se můžete u Pavly Fabianové, tel: 311 678 319, mob. 776 712 084, e-mail: p.f.2000@seznam.cz.

 Setkání zájemkyň o benediktinskou spiritualitu: 20. 9. 2008 se uskuteční v klášteře benediktinek na Bílé Hoře v Praze Setkání zájemkyň o benediktinskou spiritualitu. Toto setkání je určeno pro ženy a dívky, na jejichž věku a životním stavu až tolik nezáleží a které se chtějí dovědět něco více o benediktinské spiritualitě. Snažíme se, aby se tato setkání stala

pomocí v životní orientaci jednotlivých účastnic. Jsou organizována od roku 1997 a zamýšlíme se během nich především nad tématy z Řehole sv. Benedikta a nad tím, jak je možno podle této Řehole žít i mimo klášter. Společně slavíme také mši svatou, liturgii hodin (breviář), poobědváme, podiskutujeme... Začátek setkání je 20. 9. v 9 hodin, konec je různý – nejčastěji závisí délka na tom, kolik si toho chceme vzájemně sdělit, o čem si popovídat... Každá z účastnic odchází podle potřeby. Přihlášky zasílejte nebo telefonujte, prosím, nejpozději do 16. září. tel: 235 301 411, benediktinky@centrum.cz. Informace naleznete také na: www.benediktinky.cz, www.kommunitaet-venio-osb.de, Na Bílou Horu se dostanete tramvají č. 22 ze stanice metra Malostranská nebo tram. č. 36 ze stanice Dejvická.

Retro Taizé. Praha - Chodov, kostel sv. Františka z Assisi; pátek 29.9.2008 v 18hod. Jednorázová mše sv. se zpěvy s Taizé především pro lidi, kteří se kdy v "téžáckém" společenství na Chodově angažovali, ale i pro všechny, kdo mají rádi meditativní písně se sóly zpěváků a nástrojů

Co se dělo:

Kdyby byl Bavorov... aneb mladí v jižních Čechách

V pondělí jsme se všichni sešli na farním dvoře. Vzápětí otec Benedikt vyslal skupinu jedna, ve složení Lukáš Klimovič, Jirka Růžička, Honza a Vojta Morčušovi, Honza Štromajer, Kristýna a Dominika Kodrasovy, Zuzka Karbušická, na vlak a do svého auta vybral slečnu hospodářku Kačku Lukavskou a dva nosiče, mě a Honzu Kebrleho. Než vlaková sekce dorazila, stihli jsme sotva nakoupit zásoby a získat klíče od bavorovské fary od paní kostelnice. Byli rychlí.. Po naházení bagáže na místa tomu určená jsme zařadili mši svatou, oběd a prohlídku kostela. Jak říkal otec - „v pořadí podle důležitosti“. Den jsme zakončili nešpory, fotbalovým utkáním a opékáním klobás nad ohněm.

Úterý začalo až nelidským vstáváním o půl sedmé, abychom na sedmou už byli v kostele na ranní modlitbu a mši svatou. Hned během snídane jsme otce Benedikta uprosili, aby nás tolik netrápil a začátek modliteb posunul aspoň na půl

osmou. Hlavním denním programem se stal výlet na hrad (tedy spíš zříceninu hradu) Helfenburg. Cestu zpátky jsme si zpestřili nejen polední modlitbou, ale i schováním se otci a následnou konzumací všech možných plodů v okolí. Oběd jsme si dali v restauraci ve Strunkovicích a záhy se vydali pěšmo nebo vlakmo do Bavorova. Cestou jsme přebrodili Blanici, o které se zpívá ve známé písničce jako o té vodičce studené. A musím konstatovat, že zas tak ledová nebyla. Večerní program už tradičně nešpory, fotbal, večere a pak volná zábava.

Vstávání o půl hodiny později jsme opravdu ocenili a pana kaplana potěšili včasným příchodem (pro některé byl poslední včasný za celý týden). Mši jsme odložili až na odpoledne, poutní místo Lomec, na které jsme se celé dopoledne soukali. Ono není tak daleko, ale rozhodli jsme se pohrdnout značenými stezkami a jít svou vlastní cestou. Když si to ale otec namířil přímo do vzrostlých kopřiv (byly mi po ramena), měnil bych za zpevněnou cestu i vlastní boty. Mše na Lomci byla krásná a místy i vtípná, o což se postarali turisté, kteří sledující nás přes mříž by sice rádi dovnitř, ale báli se abychom je náhodou nechtěli zapojit. Do našeho dočasného bydlení jsme svištěli přes Vodňany. A

Zvítězíme? Dojedeme! foto Honza Kebrle

bystrý čtenář si domyslí večerní program. moc se totiž do úterního nezměnil. Jen fotbalistů ubylo zásluhou vos, nakopnutých palců a jiných drobnůstek.

Ráno jsme zaspali, tedy my kluci. Holky byly vzorné. S budíkem jsme spoléhali na ostatní a jediný natažený budík byl zamáčknut bez odezvy. Nestihli jsme "jen" ranní modlitbu, na mši už jsme byli všichni připraveni. A protože otec pečlivě sledoval předpovědi počasí anebo to "nahore" domluvil, stal se čtvrtek dnem výletu do místního velkoměsta Prachatic. Jako správní turisté jsme hned vyběhli směrem ke kostelu a jeho věži, kde nás čekal nejen krásný výhled, ale i paní průvodkyně s povídáním o historii kostela a Prachatic. Další historické souvislosti jsme se vydali hledat do muzea a restaurace v rohu náměstí s opravdu minimalistickými porcemi. Největším zážitkem z celého dne byla bezesporu návštěva hospicu (proto bych zde rád udělal reklamu článku jenom o hospicu). Návrat jsme si zpestřili bojovkou – hledáním hračkářství, kde by nám prodali nějakou společenskou hru, nutno dodat, že bez úspěchu. A v Bavorově na nás už čekala posila - Kuba Kodras. Den jsme zakončili chválami.

Sl. hospodárka foto H. Kebrle

Ani o pátečním ránu se nepodařilo všem vstát včas. Holky jsme dokonce museli jít po modlitbě vzbudit na mši. Dopoledne jsme vyrazili na zámek Kratochvíle na výstavu loutek a animovaného filmu. Jaké bylo naše překvapení, když jsme na zámku zjistili, že si ji majitel výstavy odvezl. Ale i přesto byla prohlídka zajímavá. Další postup směřoval do Netolic na oběd a následně "domů". Večer jsme se vydali utužovat partu, testovat kvalitu piva v místních pohostinstvích a probrat detaily na sobotní mši, o které jsme věděli, že bude latinská. Byl večer a bylo jitro, den šestý, poslední bavorovský.

Nervozita, tak bych jedním slovem popsal atmosféru v sakristii před zmíněnou latinskou mší. Otec totiž celý týden míchal služebníky oltáře a jejich úkoly při mši a nakonec byla vždy ta nejméně zvládnutá úloha (misálový přeborník Kuba s kadidlem atd.) a ještě ke všemu ten cizí jazyk, kdy jsme opravdu mohli jen tušit, v jakém místě se zhruba mše nachází. Po dřívějším obědě následoval důkladný úklid, abychom faru vrátili aspoň tak pěknou, jako jsme si ji půjčili, poděkovali jsme paní kostelnici a vydali se opět domů, k nám do Berouna, Nižbora, Rudné, Malých Přílepe, Zdic a Králova Dvora.

Za krásný týden Bohu díky!

Jan Bešćec

Co se dělo:

Tam, kde láska doprovází umírající před poslední soud

Řádové sestry. Pro většinou část naší ateisticky smýšlející společnosti jsou to často jen ty „usedlé paní se závojem oblečené do hábitu.“ Bohužel, to je smutná realita české společnosti 21. století...

Nerad bych se k tomuto „stádu bez pastýře“ zařadil - v tom mám jasno. Ptáte se, proč tomu tak je? V následujících řádcích se to pokusím objasnit. Před několika dny jsem spolu s naším farním vikářem Benediktem Hudemou a berounskou mládeží měl tu čest navštívit prachatický hospic pod správou sester sv. Karla Boromejského. Těch několik desítek minut, které jsem strávil na posvátné půdě po boku řádových sester, pohnulo mým srdcem a smýšlením více, než bych si sám připustil. Na vlastní oči jsem totiž viděl, co to znamená vydat se Bohu na 100% - tedy

nechat se Bohem oslovit a podle jeho hlasu žít a pomáhat druhým naplněn láskou. Pokládám za svou povinnost podělit se s vámi o tento prožitek.

Kdyby byl Bavorov... **foto H. Kebrle**

Kdo věří ve mne, neumře navěky. (Jan 11, 25-26) Když jsem se zaposlouchal do slov matky Angely, vzpomněl jsem si na tyto řádky z Bible a uvědomil jsem si, proč mají sestry v hospicu neustále úsměv na rtech a radost ze života, i když zastávají nesmírně náročnou práci... Funebrácký vůz sice nikdy není příliš daleko od nich, ale Boží příslib věčného života jim dodává sílu bojovat "za lepší zítřky" a důstojný odchod svých bližních z tohoto světa. Bez Boží pomoci by to asi dokázaly jen těžko...

Poté co nás matka představená pohostila všim, co mohla nabídnout, jsme se odebrali do tamější kaple. Po krátké společné modlitbě jsem se rozhlédl kolem sebe a povšiml si speciální úpravy dveří - sestra nám řekla, že je to proto, aby mohl být Bohu nablízku každý - tedy i umírající připoutaný k lůžku. Že je to samozřejmé a jasné? Ano, souhlasím, ale při představě umírání v obyčejné státní nemocnici, kde se personál často snaží pouze více, či méně nápadně izolovat umírajícího od okolního světa, o iluze jakési samozřejmosti či občanské sounáležitosti bohužel rychle přicházím...

Již mnoho duší zde skončilo svou pozemskou pouť a vydalo se vzhůru k andělům, tedy tam, kam si je sám Bůh přivolal. Hospic v Prachaticích napsal už celou řadu dojemných a romantických příběhů včetně svatby na smrtelné posteli, avšak jeden je stále ještě psán, nebo chcete-li, tento příběh je stále ještě v rukou Božích... Jedná se o osud sestry boromejky - Victimy. Když jsem ji stál tváří v tvář, ona ležela upoutaná na lůžku - nemohla promluvit, nemohla se pohnout - i když by třeba tolik chtěla, tak jednoduše nemohla, nemohla a nemohla. Už to stačilo, abych neměl daleko k slzám. Jak jsme tak stáli nad jejím nehybným tělem, matka představená nám poodhalila její smutnou minulost - asi ve 20 letech onemocněla roztroušenou sklerózou - postupně ztrácela možnost pohybu, dnes už se bohužel nedokáže sama ani napít čaje. Jak samozřejmá věc pro zdravého člověka. Je dost smutné, jak málo si zdraví, tedy oné „samozřejmé věci“, ceníme, často si její cenu uvědomíme až příliš pozdě. Ale ani tento krutý osud sestru Victimu nezlomil. Vždyť dokud mohla, tak pomáhala ostatním - teď potřebuje pomoc druhých naopak ona sama a bohudíky se jí ji i dostává. Když se za její zdraví chtěly modlit ostatní sestry, tak jim řekla toto: „*Nemodlete se za mé zdraví, ale modlete se, aby mi Bůh dal dost sil a pokoru přijmout můj úděl - Bůh ví, co dělá.*“ Dle mého soudu říkají tato slova skutečně mnoho... S lítostí a zároveň obdivem v srdci jsem se díval na andělský úsměv sestry Victimy (V překladu Oběť - to jméno jistě nezískala náhodou.); bylo obdivuhodné vidět její chuť žít a v tu chvíli nešlo zůstat

nedojatý, to mi můžete věřit... Když jsem uvažoval nad osudem Victimy, Otec Benedikt taktně naznačil, že bychom měli odejít. Všichni jsme se s nemocnou sestrou rozloučili. Při odchodu jsem jí řekl ta nejlaskavější slova, která mě v ten okamžik napadla, pohladil jsme ji po rameni a doted' si pamatuji, jak mi v ten okamžik bušilo srdce. Na tu ženu, stejně tak jako na celou návštěvu hospice asi jen tak nezapomenu - něco takového Vás zasáhne jako čepel meče a nelze to vymazat z paměti, tedy alespoň ne z té mojej...

Matka představená nás vyprovodila ven. Až tam jsem si nejspíše uvědomil pravý význam sousloví „žít pro Boha a pomáhat potřebným“ - to je totiž krédo sester sv. Karla Boromejského. Byl chladný podvečer, ale v srdci mě hřál pocit,

že mezi lidmi stále ještě přežívá upřímná a nezištná láska a to i v našich ateistických zeměpisných končinách. Aleluja! Jestli někdy v budoucnu o řádových sestřích uslyším cokoliv jiného než slova obdivu a úcty, tak... No, však vy víte - budu si myslet své... *... co je Beroun!*

foto Honza Kebrle

Svědectví: **Mise Austrálie**

Toto svědectví o našem australském putování pro farní zpravodaj se rodilo ve velkých bolestech. Ne že bychom se neměli o co podělit nebo že bychom dokonce nechtěli, ba právě naopak! Těch dvacet dní, kdy parádní zážitek byl hned málem zapomenut pro další ještě lepší se prostě nedá seškrtnat na jeden, byť delší, článek. Zkoušeli jsme to, dokonce několikrát, ale bez úspěchu. Právě to škrtnání a krácení nám oběma trhlo srdce, proto jsme se rozhodli svěřit papíru a tiskárenskému inkoustu jen opravdu to nejpodstatnější, co jsme prožili a co si ponese v myslích a srdcích po celý zbytek života.

Ostatní program, který rozhodně také nebyl k zahození, jen se sem prostě nevejde, bychom rádi prezentovali na promítání, které se uskuteční 25. září ve čtvrt na sedm večer v budově kaplanky - farní klubovny, a také na pokračování v dalších číslech zpravodaje.

Setkání se Svatým otcem

foto autoři

Těžko psát svědectví o těchto událostech v množném čísle za nás za oba, protože každý poutník setkání prožíval velmi individuálně, proto bychom chtěli pro lepší přehlednost čtenáře upozornit, že nyní se mohou vyskytnout různé linie vyprávění (my oba, Pavel, Maruška), odlišené od sebe tvarem slovesa.

To nejdůležitější se odehrálo v druhém týdnu naší australské mise. První týden jsme strávili v Melbourne především seznamováním

s ostatními poutníky a přípravou na plnohodnotné prožití nadcházejícího setkání s papežem. To začalo úvodní mší v sydneyjském přístavu Barangaroo, které předsedal místní kardinál.

Za sebe bych řekl, že z bohoslužby slova těchto rozměrů má podle mě málokdo šanci si něco odnést, probíhá totiž v mnoha různých jazycích. Ti šťastnější, kteří rozumějí, se snaží překládat těm méně šťastným a vůbec v tom davu je to takové roztěkané. Ale bohoslužba oběti stojí za to. Většina dojmů, které jsem si odnesl z Barangaroo, se objevila intenzivněji a s ještě větší silou při závěrečné papežské mši. Na tomto místě bych tedy jen zmínil povedený vizuální efekt, když v průběhu mše za pódiem zapadalo slunce a zaplavovalo oblohu ohněm jako gigantický ohňostroj, který skončil téměř přesně se závěrečným požehnáním. To bylo úterý.

Středeční dopoledne patřilo katechezi biskupa Paďoura a mši svaté, pak jsme měli volný zbytek dne na regeneraci sil a seznámení se Sydney. Čtvrtek byl také příjemným dnem v Austrálii, započatý katechezí tentokrát biskupa Posáda a mši svatou, pak odpoledne slavnostní příjezd papeže.

Páteční dopolední program se příliš nelišil od posledních dnů, jen otcové biskupové se opět vystřídali ve vedení katecheze. Odpoledne se konala křížová cesta. Herec ztvárnující Ježíše prošel se svým křížem celé město, jednotlivá zastavení byla rozmístěna na nejznámějších místech Sydney.

Sydney

foto autoři

Křížová cesta byla pro mě jedním z vrcholů celého programu. Já mohl s ostatními sledovat naživo její vyvrcholení na Kalvárii. Mnoho věcí člověku zevšední a je dobře si je připomínat a oprašovat. Jedna z nich je i Kristova oběť a celá ta cesta plná utrpení, opovržení a ponížení. Když Bůh chtěl po Abrahámovi jako oběť jeho syna Izáka, on mu ho neodepřel, ale vztáhnout ruku na něj nakonec nemusel. Bůh však zašel až do krajnosti. I když příběh Kristovy smrti

všichni dobře známe, je dobré si ho občas připomenout i v poněkud naturalističtější podobě, aby to pro nás nakonec nebyla jen pohádka se šťastným koncem.

Pro mě byl zážitek křížové cesty nejsilnějším od začátku Světových dnů mládeže. Najednou jsem si daleko víc uvědomovala, jak velikou oběť přinesl Pán za mě, za každého poutníka zde přítomného, za všechny národy světa. Byli jsme zcela vtaženi jen a jen do této chvíle utrpení, zármutku a odpuštění. Cítila jsem to v pohledech lidí, slz přihlížejících, strnulých výrazech poutníků. Toho všeho byla atmosféra plná. Smutek, ztráta, beznaděj, prázdnota... A přesto všechno jsem prožívala obrovský vnitřní úžas, že toto byl někdo ochoten podstoupit z lásky k nám i ke mně.

Nebyl to hluboký duchovní zážitek jen pro nás, ale chválili i obyvatelé metropole. Na večerní koncert nebyla příliš nálada, a tak jsme si prošli přístav, podívali se na Opera House, v jehož útrobách probíhala adorace nejsvětější svátosti. A šli se chystat k pouti na Randwick, místo konání vigilie a nedělní závěrečné mše.

Naše putování začalo v brzkých ranních hodinách. Díky tomu jsme dorazili včas, zaujali výhodné pozice v našem sektoru a mohli dospát, co jsme nestihli v noci. Během celého dne proudily na dostihové závodiště za doprovodu hudby různých umělců davy poutníků. Průběh večerní vigilie jste mohli sledovat pravděpodobně lépe než my díky televiznímu přenosu, ale i když se režisér snažil, přátelskou atmosféru zde panující jistě v celé šíři do televizních vln neskryl.

Ještě jsem ani nestihl zpracovat dojmy pátečního večera a již jsem klečel se zapálenou svíčkou, stejně jako 300 000 ostatních lidí všech národů, při adoraci nejsvětější svátosti. I když jsme si navzájem nerozuměli ani slovo, tohle nás spojovalo. Ve vyznání víry každou neděli říkáme, že věříme v jednu svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Svatou a apoštolskou těžko soudit, ale všeobecnou církev jsem viděl a zažil. Ta slova a vůbec, jak se dočtete, vlastně celé vyznání víry, pro mě nabylo téměř hmatatelného významu.

Obklopovala mne tma? Ano... Ale nemusela jsem mít strach. Všude kolem mne zářila světla tisíce svící. Hřejivý a uklidňující pocit. Nádherné vědomí, že každé to světlo znamená zapálené srdce pro našeho milujícího Pána. Pociťovala jsem štěstí, že zde mohu sledovat záři obrovského množství světél v odpověď na jeho lásku. Jak vzácný okamžik v době, kdy se s ateismem setkáváme tak často. Bralo mi to dech. A každý ten plamen byl

Z křížové cesty

foto autoři

hýčkáán, chráněn v dlaních před závany „větru“ a opět zapalován ostatními, když nepřízeň „počasí“ zvítězila. Vedlo mě to k zamyšlení. Vždyť i naše víra v Boha je jen a jen v našich rukách. Dokážeme si ji hýčkat a chránit? Pomáháme udržovat světlo ostatním bratřím a sestrám? Máme odvahu zapalovat světlo víry, naděje a lásky lidem, kteří teplo tohoto planeme nikdy ve svých dlaních nedrželi...?

Obávaná noc pod Jižním křížem proběhla pro nás oba bez problémů. Poté započala závěrečná slavná mše svatá za účasti Svatého otce, mnoha kardinálů a biskupů, nespočet kněží, půl milionu věřících a Marušky s Pavlem.

Zažili jste někdy situaci, kdy půl milionu lidí odříkává modlitbu Otče náš? Zamyslete se, co byste v tu chvíli nejspíše cítili? Já pocítila nejdříve zmatek. Vedle sebe jsem zaslechla tuto modlitbu v angličtině, španělštině, latině... Člověku se při tom špatně soustředí na vlastní slova. Avšak v mysli mi vytanul verš z Písma: „...všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky...“ Nikdy dřív jsem nezakusila tak silný pocit, že Bůh je otcem opravdu nás všech. Pane, všichni jsme Tvými dětmi, Tvojí rodinou! Tobě lahodí modlitba z úst českých stejně jako brazilských. To mi letělo hlavou ve chvíli, kdy se k nebesům zvedl hlas poutníků, aby současně oslavili svého Otce společnou modlitbou, kterou nám odkázal. Něco se ve mně radostně rozechvělo. Pocit sdíleného tajemství. Radost z blízkosti... Pak nadešla chvíle proměňování. A když v posvátném tichu tisíce kněží vztáhlo ruku k eucharistii, nitrem mi zněla myšlenka: Teď... Pokud se tak nikdy jindy nestalo, tak právě silou tohoto okamžiku k proměnění muselo dojít. Těžko se popisuje stav mysli, ve které jsem se tu chvíli ocitla.

Zde vyvrcholila celá má vnitřní cesta, kterou jsem téměř nevědomky absolvoval v uplynulém týdnu. Jak jsem již říkal, v úterý mě nahlodala úvodní mše, ale to byla moje první liturgie podobného rozsahu, takže jsem to bral ještě s rezervou, v pátek prožil velikost Boží lásky k nám a v sobotu večer klečel se statisíci poutníky v té době ještě „jen“ před nejsvětější svátostí. Teď, v neděli ráno při proměňování, kdy se celá Církev prostřednictvím papeže, mnoha kardinálů, biskupů a tisíců kněží ze všech koutů světa modlila a prosila, aby Bůh přišel mezi nás, jsem klečel v půlmilionovém, nehybném a naprosto

Městečko účastníků

foto autoři

tichém davu a říkal si: “Pájo, kdyby teď začalo zemětřesení, lítaly hromy a blesky a za zpěvu andělského chóru by se támhle nad pódiem vznášela osvětlená postava Ježíše Krista, co bys dělal?! Ale přesně to se teď děje! Copak k tomu, aby sis to uvědomil, potřebuješ pompu a efekty?” Od teď jsem již klečel před Ježíšem, živým Bohem, který trpěl pod Pontiem Pilatem, byl za mě ukřižován, umřel, pohřben jest. Sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil do nebe, a sedí po pravici Boha Otce všemohoucího.

Říkal jsem, že potřebujeme některé věci oprášovat. Tohle byl pro mě generální úklid.

„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20). Těmito slovy bych chtěla zakončit naše svědectví. Ať již u rodinného oběda, v malé vesnické kapličce nebo na světovém setkání mládeže s papežem. Bůh chce být s námi. Ale je gentleman. Čeká, až jej my sami pozveme a přivítáme ve svém životě.

Cesta jako byla ta naše nebyla jen zpestřením prázdnin, ale rozhodně posílila a utvrdila náš vztah k Bohu. Ze srdce děkujeme všem těm, kteří nám umožnili ji podniknout. Všem, kteří přemýšlí o pouti do Madridu na příští setkání, ji vřele doporučujeme. Je to opravdu zážitek na celý život.

Maruška a Pavel

Rozloučení se skautskou vedoucí Blankou Horákovou dne 17. 7. 2008 v kostele sv. Jakuba v Berouně:

Milá sestro Blanko,

přicházím se s Tebou rozloučit za Tvůj – a tedy i náš – skautský oddíl.

Když mi bylo asi pět let, zavedli nám domů telefon. Po čase mi maminka řekla: „Zapamatuj si důležitá telefonní čísla, může se ti to hodit!“ První takové moje číslo bylo 29 410. To bylo domů. Vždycky tam někdo byl, vždycky mi mohl poradit a pomoci na dálku. Druhé důležité číslo bylo 21 16. To bylo do Obchodní akademie, maminka tam pracovala v kanceláři. Tatínkovi se do práce volat nedalo – byl pořád někde v provozu. Když mi bylo jedenáct let, přibylo k těm dvěma číslům třetí. 32 57. Stačilo ho vytočit - a na druhé straně se ozvalo „Horákoví“. To telefonní číslo patřilo Tobě. Všechna ostatní jsem dávno zapoměla, ale tahle tři budu znát už navždy, pokud mi Bůh dopřeje paměť. Z toho je vidět, jak důležitou osobností a přirozenou autoritou ses pro nás stala. Ta telefonní čísla před patnácti lety zrušili. I kdyby se to nestalo, nejsou už mezi námi ti lidé, které bych tak ráda slyšela. Volaná čísla neexistují.

Jak jsme Tě poznaly? To nejdůležitější se stalo na jaře 1968. Bylo to takové zvláštní jaro. Vzduch

Společná oslava narozenin foto archiv autorky

voněl dálkou a očekáváním, bylo nám jedenáct dvanáct let a něco důležitého nás mělo potkat. Něco, co mělo změnit náš obyčejný život, naše každodenní chození do školy, způsobilé návštěvy u tetičky a hodiny klavíru. Tušily jsme, že se něco stane. A pak se to stalo – někdo nás oslovil, někdo vytušil naše přání někam patřit, něco zajímavého prožívat a mít opravdové přátele. Ten zázrak se stal – oslovila jsi nás Ty. V Duslově vile, v okresní knihovně, kde jsi tenkrát pracovala, visela taková zvláštní výzva, že hledáš děvčata do skautského oddílu. Přihlásily jsme se a setkaly se s Tebou. To od Tebe jsme se dověděly, že existuje velká hra, jmenuje se SKAUTING a hrají ji děti a mladí lidé v celém světě, jenom se u nás léta nesměla hrát. Od Tebe jsme se dověděly, že kdo jednou skautem byl, zůstává jím už pořád bez ohledu na registraci. Že všichni skauti jsou bratři a sestry, oslovují se tak a tykají si bez rozdílu věku, tedy i děti dospělým. Začaly jsme tu velikou hru hrát a staly jsme se skautkami. Bylo to opravdu zvláštní jaro – ukázalo nám nějakou cestu a změnilo asi i náš další život.

Nejdřív jsme se scházely u vás v bytě v ulici Na Vinici, později jsme získaly klubovnu. Všechno to bylo nové, úžasné a báječné. A duší všeho jsi byla Ty. Pořádaly jsme výpravy do přírody, roku 1969 jsme jely do Nezabudic na první tábor, za rok na Javornici na další. Všechno se zdálo na dobré cestě, ale po srpnu 1968 vlastně byla opět nenormální doba, jíž se paradoxně říkalo normalizace. Po dvou letech činnosti, roku 1970, přišel zákaz skautingu a zrušení Junáka. A teď přijde to, proč si Tebe (i dalších berounských vedoucích) tolik vážíme. **Neřekli jste nám, že za týden už nemáme nikam chodit a že se vidíme naposled.** I za cenu kompromisu, který vám byl později vyčítán, jste někteří své oddíly nerozpustili a vedli jste je dál. Přišel další tábor, už bez skautských krojů. Ráno při nástupu už jsme nemohly zpívat skautskou hymnu, tak jsme zpívaly Díky za každé nové ráno.

Kdykoli jsme se (už jako dospěléjší a dospělé) znovu sešly u Tebe doma (a scházely jsme se s Tebou rády), obvykle zaznělo během hovoru „Pamatuješ?“ Ano, jsou věci, kterým rozumíme a které si pamatujeme jenom my. Pamatuješ, jak jsme lovily papoušky? A pamatuješ na Gypsámu a na Javornici? Pamatuješ na sojčí pírká? A jak jsme na ohni pekly hady? (Byli z kynutého těsta.) A pamatuješ na slibovou rokli na Damilu? Pamatuješ, pamatuješ a pamatuješ... My si, Blanko, všechno to krásné pamatujeme. Všechno to dobré, co jsi pro nás vymyslela a udělala, všechnen ten čas, který jsi nám věnovala.

Člověk prý neumírá, dokud žijí lidé, kteří na něho vzpomínají. Učila jsi nás takovou píseň. Moc jsme ji neuměly, zdála se nám asi moc vzletná a vlastně jsme jí ještě nerozuměly.

**Svět nám před zraky v dál se šíří,
křídla, rozpněte perut' svou
vzhůru nad vlny, které víří,
z prachu výš, kam hvězdy zvou.**

Věřím (a je nás tu víc, kdo věříme), že „vzhůru nad vlny, které víří, z prachu výš“ ke hvězdám Tě teď pozval náš Pán. Zato jinou píseň jsme uměly hned a zpívaly jsme ji rády.

Blanka Horáková a její svěřenky *foto archiv autorky*
Stačí zavřít oči. Stojíme kolem dohořívajícího táborového ohně a držíme se za ruce. Stisk dlaní třikrát obejde kruh a my zpíváme: „**To není, není loučení, byť chvíl se nám i hlas, my navěky jsme spojeni a sejdem se zas...**“ **MILÁ SESTRO BLANKO, DĚKUJEME.** *L. Fričová*

Proč je u nás ještě dnes více nevěřících než věřících?

Důvodů je docela určitě nespočet, pokusím se uvést alespoň ty, které mě napadnou. Nedával bych vinu pouze vlivu doby před r. 1989, i když jistě také sehrála značnou roli. Faktem je, že úbytek víry se začal objevovat už v době tzv. 1. republiky. Lidé (většinou věřící) byli zmatení, přicházelo stále více nových vědeckých objevů, role vědců začala být považována za nedotknutelnou a byl jí přiřazován význam, který nemá a ani mít nemůže. Pokud chce dnes někdo dokázat pravdivost čehokoliv, dá pozor, aby to podložil citací renomovaného vědce pracujícího na renomovaném pracovišti. Toto působí na lidi takřka mysticky a nedovolí si pak už nijak odporovat. Takový názor, byť se jedná pouze o teorii, okamžitě přijmou jako pravdu. O tom, že vědci naráží na nepřekonatelnou hranici lidé často neví, ačkoliv vědci to sami nejen připouštějí, ale dokonce berou jako fakt. Tomu nasvědčuje množství vědců, kteří buď vždy byli, nebo se v průběhu své práce věřícími stali. Vědci vždy naráží při své práci nakonec na zásadní věc. Nedokáží vysvětlit, proč ten který jev existuje a funguje. Dokáží objevit (nebo spíše zjistit), že pohybuje-li se vodič v magnetickém poli, vzniká na něm elektrický proud. Ale proč to tak je, to už zjistit nedokáží. Prostě to tak je a můžeme toho využít, za což jim patří dík.

Lidé začali postupně uvažovat např. takto: Jak by mohl existovat Bůh, když člověk svými objevy denně potvrzuje, že si poradí i bez něho a nic se neděje. Jak by mohl být Bůh, když dopustil toto zlo, tuto válku? Jak je možné, že existuje Bůh, když kosmonauti ve vesmíru žádného neviděli? Kladli si velké množství takových otázek a kladou si je dosud. Ale ouha, právě vědecké teorie dnes a denně potvrzují, že je nám povoleno objevit pouze to, co chce právě jakási vyšší síla. Pokud se rozhodnu, že zítra objevím cosi, docela jistě se mi to nepodaří. Mimochodem, je zajímavé, jak obrovské množství objevů bylo nalezeno jakousi náhodou či souhrou okolností (dynamit, penicilin, rentgenové záření, tranzistor za všechny). Neboli nedošlo k jejich objevu cíleně, ale někdo chtěl, aby se tak stalo, a způsobil tu tzv. náhodu. Nedokážu ale uvěřit tomu, že by se vesmír uspořádal náhodou, že by Země vznikla náhodou, život náhodou, vše, co nás obklopuje, náhodou, objevy náhodou. Vždyť by vše byla vlastně náhoda. Není to trochu příliš náhod? Neskrývá se za slovem náhoda spíše něco jiného? Nebo spíše někdo? Nemaskujeme slovem náhoda pouze svou bezmoc? Abychom mohli vypadat jako ti, kteří si se vším ví rady a dokáží vládnout větru, dešti. Nejsme jen příliš pyšní a neztratili jsme pokoru? Jaký by měl život vlastně smysl? K čemu by bylo to lidské pachtění se na zemi? Narodit se, dospět, vychovat potomstvo a zemřít? K čemu by to bylo ve vztahu k celému vesmíru dobré?

Dobře, ale jak může ten "údajný" Bůh dopustit to množství zla, které je na zemi? Vždyť je spravedlivý a všemocný. Jak se na to může dívat? Odpověď je podle mého názoru tato: Člověk při svém stvoření dostal od Boha svobodu. Neboli ve smlouvě s Bohem je řečeno, že člověk má svět spravovat podle svého a Bůh mu do toho téměř nebude mluvit. Bůh nám dal pouze do vínku Desatero, tedy zásady, jakými nám doporučuje se řídit, aby vše fungovalo správně. A zavázal se nás chránit a podporovat, budeme-li se jím řídit. Vy, kteří si myslíte, že svět nefunguje správně a že Bůh dopouští zlo, zapátrejte ve svém svědomí a nahlas a popravdě si sami odpovězte. Dodržujete a dodržovali jste vždy Desatero Božích přikázání? Dodržují ho všichni lidé? Obávám se, že budete-li upřímní, zjistíte, že tomu tak není a nebylo. Aby se nedělo zlo, museli bychom dodržovat smlouvu, kterou jsme s Bohem uzavřeli. Řídit se Desaterem. Nebo bychom k svému žití museli postrádat právě onu svobodu, kterou nám Bůh dal, a k správnému žití bychom byli Bohem prostě přinuceni. Vše, co děláme, by procházelo jeho cenzurou a dovolil by nám dělat jen to, co ví, že je správné. Pokud bych si chtěl namazat krajíc chleba, musel bych požádat Boha o souhlas. Líbil by se nám takový život? Není vlastně správné, že jsme od něj dostali značnou míru svobody, kterou ale musíme přijímat i s jejími občas nepřijemnými

důsledky, vyplývajícími z našich hříchů a přestoupení? Není cestou z této zdánlivě neřešitelné situace dodržování smlouvy mezi Bohem a námi lidmi?

Také dobře, ale jak je možné, že na nebi či ve stratosféře, nebo ve vesmírném prostoru naši lidští kosmonauti ani naše vesmírné sondy žádného Boha neviděli? Protože Bůh jako vousatý dědoušek sedící za mrakem je úplný nesmysl, vhodný snad do pohádek či do špatných filmů. Takový Bůh opravdu neexistuje a žádný věřící člověk v takového Boha nevěří (i když si to někteří lidé myslí). Na této zemi Boha vidět nemůžeme, můžeme vidět pouze jeho dílo. Můžeme jeho práci obdivovat, mít z ní radost a děkovat mu za ni. Bůh lidem slíbil, že ho uvidí až po smrti. Můžeme se k němu ale modlit, prosit ho (a věřte nebo ne, on nás opravdu poslouchá). Každý věřící člověk potvrdí, že síla opravdu upřímné modlitby je obrovská. A znamení o své existenci nám Bůh dává bezpočet. Nad posledními větami se jistě nevěřící člověk pousměje. Možná utrousí něco o tom, že věřící jsou "šáhlí", někteří z nich jsou černo..., je to sebranka svíčkových bab, pánbičkáři, pomatenci, naivní hlupáci věřící v něco, co rozumný člověk 21. století dávno zavrhl jako nesmysl. Myslím si, že tito lidé to říkají proto, že o vlastní víře nikdy neuvažovali, natož aby to s vírou zkusili. Je to pro ně něco cizího, něco z jiné planety. Přesto o ní ale často rádi filozofují. Víra, to není to, co nás učili za minulého režimu. Víra, to není přečtení si Bible nebo pokusy ji vědecky vyložit. To není zajít se podívat, jak to vypadá v kostele a co tam ti podivní lidé dělají za starověké rituály. Víra je mnohem víc a je to běh na velmi dlouhou trať. Víru je třeba opravdu žít. Těžko se to vysvětluje, ale věřte mi, kdo se dá cestou skutečné víry, sám na to později přijde. Rozhodně ne dnes, rozhodně ne zítra. Do víry je třeba proniknout, vzít ji vnitřně za svou a žít ji. Teprve pak člověk pozná, co to vlastně víra je a jak je s vírou život najednou úplně jiný. Mohu potvrdit, že mnohem hezčí, kvalitnější, veselejší a svým způsobem snazší.

A jakpak se mají věci s Darwinem, zeptají se ironicky další? Vždyť evoluci potvrzují další a další objevy. Jak můžu věřit v jakéhosi imaginárního Pánaboha, když byl objeven další mezičlánek ve vývoji toho a toho druhu? Přitom se jedná o pouhé neporozumění. Myšlenka evoluce, ač ještě zdaleka ne ve všem jednoznačně potvrzená, není cizí ani lidem věřícím. Nijak se jí nebrání a tato teorie nijak nenarušuje jejich vztah k Bohu. Možná některým věřícím dělá problém teorie evoluce mezidruhové. Patřím k nim, protože myšlenka, že na břehu moře ležela molekula bílkovin a působením fyzikálních sil z ní posléze vylezla ryba, je pro mě těžko uvěřitelná. A rozvinu-li to dál a pro zjednodušení trochu přeženu, myšlenka, že tato ryba vylezla na břeh a poté na strom a tak dlouho skákala z větve na zem, až jí narostla křídla a vznikl pták, je podle mého absurdní. Proč stále existují i ty ryby, které na ten strom nevylezly a odmítly tak evoluci? Bude i z dnešních ještěrek jednou člověk? Otázka víry ale nezní, zda je nebo není možná evoluce a především evoluce mezidruhová, ale otázka zní: Kdo tam na ten břeh moře tu hrudku bílkovin položil a proč? A kde se tam vzalo to moře? Kde se vzal ten břeh, strom? Kde se tam vzaly ony fyzikální a chemické vlivy? Kdo všechno předem připravil tak, aby to složité soukolí hmoty živé i neživé věky fungovalo? Je to všechno náhoda?

Dobře tedy, ale jak je možné, že se už mnohokrát stalo, že věřící člověk se choval naprosto v rozporu s Kristovým učením? Kradl v samoobsluze, šel jen po penězích, choval se nedobře ke své rodině atd. Dokonce ani sami představitelé církve neměli vždy svědomí čisté. Jak tedy věřit? Tady je třeba předem přiznat, že tyto výtky jsou bohužel někdy pravdivé. A všichni, kterých se týkají, by se nad nimi měli zamyslet a vyvodit z nich pro sebe ponaučení. V nevěřících pak svými činy vzbuzují odpor k celé církvi. Odpověď je ale zřejmá. Jak věřící, tak církev (což je jedno a totéž) jsou lidé. Žádný z věřících není Bůh. Ani žádný z kněží a biskupů, ani Svätý otec ve Vatikánu není Bůh. Všichni jsou jen lidé a jako lidé jsou zatíženi hříchem, do kterého se sami uvrhli, neposlouchajíce rad Božích. Znovu a znovu podléhají

silám zla, protože je to pro ně při řešení nějakého problému jednodušší, v danou chvíli jim to usnadní život, vyřeší trauma, dá jim to pocit větší síly. Lidé jsou také odnepaměti chybuující. Důvodů podlehnutí je mnoho. Nijak je to neomlouvá a sami sobě tím škodí. Takoví bohužel lidé jsou a zřejmě vždy budou. Při kritice celé církve je ale vždy potřeba myslet na jednu věc. Církev není Bůh. Církev jsou lidé. Kritizujme tedy člena církve, pokud jsme si naprosto a nezvratně jisti, že pochybil, ale nekritizujme Boha, nekritizujme víru a církev jako celek. Není to fér.

Jak je ale možné, že vy věřící provádíte v kostele takové směšné věci? Modlíte se, klekáte si, to, co recitujete a zpíváte, je v dnešní době neposlouchatelné a komické, dokonce předstíráte, že jíte jakési tělo Krista, a přitom je to obyčejná oplatka... Snadno si představím novější a "modernější" text, snadno si představím i jiné pojetí církevních obřadů, kdyby... Kdyby Ježíš Kristus neustanovil církev s tím, že dal návod pro její činnost a pro její obřady. Pokud tedy chtěl Bůh, abychom liturgii slavili takto, nevidím důvod to měnit. Rozhodně nic nepokazíme, ponecháme-li vše tak, jak to je. No jo, ale proč se Bohu klaníte a používáte ve vztahu k němu slova jako "milostivý a všemohoucí Bože, Otče"? Vždyť je to směšné. V tom to právě je. Pro nás takový Bůh je. Pokud si někdo myslí, že má víc rozumu a umu než Bůh, přeji mu jeho pocit, ale myslím si o něm, že mu chybí pokora a je velice pyšný člověk. Řeknu-li to lidově - moc si o sobě myslí. Ale říkat mu to nebudu. Jistě by se zlobil.

No tak jo, ale teď ti řeknu tohle. Já jsem tě ve skutečnosti jen zkoušel a řeknu ti, že já vlastně taky věřím, že něco vyššího existuje. Určitě. Nevím, jak to nazvat, možná příroda, možná vyšší síla, ale Bůh bych tomu neříkal, to slovo je dávno přežitě a jeho vyslovením před kamarády a známými bych se ztrapnil. Já jsem vlastně taky věřící, ale nepotřebuji k tomu to vaše blbnutí v kostele, ty zbytečnosti okolo, nějakou prohnitou církev. Vystačím si s Bohem sám. A jak dobře, divil by ses. Ano, vím. To je často slyšet mezi lidmi. Jde o to, co si pod vírou představuješ. Budu-li věřit že k narozeninám dostanu dort, je to také víra. Budu-li věřit, že ke zvládnutí problému stačí jít si sáhnout na palec sochy svatého, je to také víra. Ale já mám na mysli víru v živého Boha. A tu, nezlob se na mě, podle mého nemáš. Bůh církev, tedy všechny kněze a biskupy a všechny věřící sám ustanovil slovy Ježíše. Sám dokonce jmenoval prvního člověka, který ji povede, prvního papeže, sv. Petra. Řekl také, co má církev činit, co mají dělat věřící lidé. Jistě věděl proč. Není možné věřit v Boha a zároveň popírat to, co řekl, odmítat to, co po nás chtěl. Není to pak víra v Boha, ale v jeho napodobeninu, kterou jsem si upravil podle svých potřeb. Vždyť Bůh chtěl, aby byl život na zemi takový, jaký si představuje nejen on, ale jaký si představujeme ve skutečnosti i my. Kdo odmítá církev, nemůže věřit v Boha, jen si to myslí. Věř v jeho upravenou imitaci. A pozor - odmítání církve není totéž jako kritika jejích nešvarů. Budu-li si naprosto jist, že to a to rozhodnutí představených církve není správné, úplně klidně se ozvu, ale nikdy církev neodmítnu. Církev je Kristova. A jaký je můj vztah ke kněžím a biskupům? Mám k nim velkou úctu. Jsou to lidé, kteří se dali na velice obtížnou cestu. Na cestu kterou jim dávno předpověděl Ježíš a apoštolové. Tedy že bude obtížná, trnitá, plná nepochopení, pohrdání, výsměchu, ale také cesta naplňující je a všechny jejich posluchače mírem, nadějí, krásou a láskou. Je to velmi krásné povolání či životní poslání. Jsou to "lékaři" našich duší a učitelé morálky, kterou po nás chtěl ve smlouvě Bůh. Nikdo je nedokáže plně nahradit. Nedívají se na ně někteří lidé často s ničím neopodstatněným despektem? Proč tolik lidí svým dětem tuhle možnost vůbec nenabídne, když společně přemýšlejí nad jejich budoucím povoláním? Nevěřící kamaráde, prosím tě, neházej jim alespoň zbytečně klacky pod nohy, byť správně tušíš, že se nebudou bránit. Byl bys slaboch. Patří jim díky, že jsou a dělají svou práci. Kéž by jich bylo stále víc.

Neužil

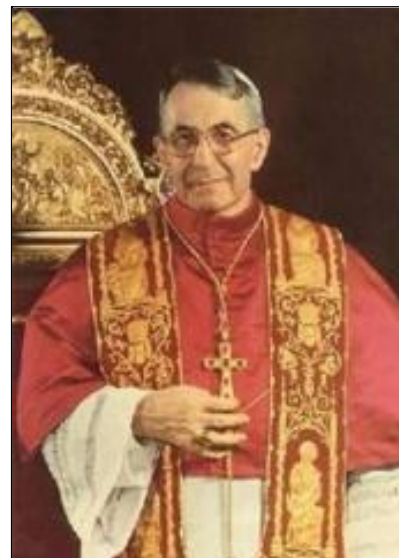
(Ludvík Vaculík: O výchovu se u nás starají jen církve a hlavama hlupáků kladou se jim nejrůznější překážky)

Stalo se před třiceti lety - Jan Pavel I.

Někdy v září či začátkem října před třiceti lety zapsal do berounské farní kroniky pan kanovník Gustav Novák svým výrazným dobře čitelným rukopisem, že 26. 8. 1978 se stal papežem Albino Luciani, přijal jméno Jan Pavel I. a 28. září, po třiatřiceti dnech svého pontifikátu, zemřel.

Jistě nikdo nečekal, že pontifikát tohoto pětadesátiletého muže bude tak krátký, osmý nejkratší v historii. Ital **Albino Luciani** pocházel z chudé rodiny – jeho maminka umývala nádobí v chudobinci, otec byl zedník. Narodil se 17. října 1912 ve Forno de Canale (dnes Canale d' Agordo) v oblasti Belluno v severní Itálii. Vystudoval teologii, na kněze byl vysvěcen 7. července 1935. Na prestižní Papežské gregoriánské univerzitě v Římě získal doktorát. Později byl vicerektorem semináře diecéze Belluno (1937-1947). V r. 1948 byl vybrán jako pobočník generálního vikáře diecéze, po deseti letech se stal generálním vikářem sám.

Jan XXIII. jej brzy jmenoval biskupem v diecézi Vittorio Veneto. Zúčastnil se II. vatikánského koncilu. 15. prosince 1969 jej papež Pavel VI. jmenoval patriarchou Benátek a 5. září 1973 kardinálem.

redakční archiv

Za Svatého otce Pavla VI. se celkově zvýšil počet kardinálů, kteří zasedali v konkláve, na 138. Většina z nich už nebyli Italové, přesto však zatím k volbě neitalského papeže nedošlo. 26. srpna 1978 proběhlo nejkratší konkláve v dějinách katolické církve – **Albino Luciani** byl zvolen papežem už ve čtvrtém kole hlasování a stal se 263. papežem v pořadí. Jméno **Jan Pavel** si vybral na počest svých dvou předchůdců: „Nemám ani moudrost a laskavost papeže Jana, ani vzdělání a schopnosti papeže Pavla, a přece jsem se ocitl na jejich místě“. (Tímto výběrem dvojího jména porušil tradici, jakýsi nepsaný zákon.) Byl znám svou mírumilovností a pokorou, představoval pastýře a apoštola duchovní jednoty.

Inaugurace nového papeže se uskutečnila 3. září. Jan Pavel I. při slavnostní mši svaté odmítl korunovaci a nenasadil si papežskou *tiáru*, symbol moci hlavy Církve. Místo toho raději přijal *pallium*, vlněné roucho udělované arcibiskupům. Chtěl tím dát najevo svoji skromnost a pastorační podstatu svého úřadu. Oznamoval, že bude pokračovat v reformách vatikánského koncilu. Ačkoli byl jeho pontifikát tak krátký, přesto stihl provést několik změn, například zrušil užívání *majestátního plurálu* (množného čísla) v papežských proslovech a dokumentech. Nekladl důraz na pompéznost, ale spíše na tu část povinností papeže, která je vyjádřena titulem *Servus servorum Dei*, Služebník služebníků Božích. Přípravoval v tomto duchu také nové encykliky, ale vznikly pouze jakési zlomky přípravných textů, které nedávají přesnější představu o jeho plánech.

Dva dny po inauguraci došlo v soukromé knihovně Svatého otce k nečekané události. Probíhalo tu uzavřené jednání Jana Pavla I. s leningradským metropolitou Nikodimem; ten během schůzky dostal infarkt a zemřel v papežově náručí. Jan Pavel se později svěřil, že mu tento pravoslavný arcibiskup těsně před smrtí „vyprávěl, plný lásky, o církvi“.

Na posledním snímku zachytil fotograf papeže sedícího na přenosném trůnu, který neslo na ramenou dvanáct mužů. Svatý otec tak byl dobře vidět nad hlavami davu. (Tento trůn byl později nahrazen speciálním bílým automobilem, tzv. *papamobilem*.)

Zprávu o náhlé smrti Svatého otce vysílal vatikánský rozhlas 28. září v 7.42. Jan Pavel I. zemřel v noci ve spánku na selhání srdce a ráno byl nalezen mrtev. Bylo mu šedesát pět let a jeho

pontifikát trval pouhý jeden měsíc a tři dny. Již dříve měl zdravotní potíže a v posledních dnech svého života si stěžoval na velmi namáhavý program.

Pohřeb Jana Pavla I. se konal 4. října; toho dne hustě pršelo, ale i přes tento liják přišlo před baziliku svatého Petra sto tisíc lidí. Prostý obřad začal ve čtyři hodiny odpoledne. Když si kardinálové nasadili mitry a preláti zvedli rakev, aby ji odnesli zpět do baziliky, Římané v souladu se starou tradicí začali tleskat. Již pár dní předtím, 1. října 1978, věnoval památce zesnulého papeže v Krakově své kázání kardinál Karol Wojtyła...

Lidmila Fričová

Ze života svatých

Sv. Vincenc z Pauly

(27. září)

Vincenc (Čeněk) se narodil 24. dubna 1576 ve vesničce Pony v jihozápadní Francii. Ačkoli pocházel z chudé rodiny vystudoval a byl vysvěcen na kněze

Ve svém mládí zakusil mnohé útrapy. Na lodi, která plula do Afriky, byl přepaden tureckými lupiči, a ti ho prodali za otroka do Tunisu. V zajetí si získal velkou pozornost, když druhům vyprávěl příběhy ze života svatých a zpíval nábožné písně. Vysvětloval srozumitelně i obsah písní. Obracel na víru a když bohatý Ludvík s manželkou uvěřili, rozprodali své africké statky a vzali Vincence do Francie. Jako pohádka zní, co všechno

Vincenc vykonal na poli křesťanské lásky k bližnímu. Pro galejníky, kteří hynuli duševně i tělesně, zařídil dům i nemocnici a postaral se o jejich náboženskou výchovu. Zřídil dvě bratrstva, jedno ženské a druhé mužské, jimž byla svěřena péče o žebráky. Vystavěl polepšovnu pro lidi mravně úchylné, karbaníky, rváče i opilce. Pro děti zřídil nalezinec a udržoval ho i za neuvěřitelného hladu, který v Lotrinsku panoval.

Pro trpící sebral neuvěřitelné sumy a jeden z jeho poslů vykonal cestu až třiapadesátkrát s částkou až 30 000 livrů. Pečoval o uprchlíky z Anglie a Irska, kteří utíkali před pronásledováním katolíků. Při zmírňování pozemské bídy nikdy nezapomněl postarat se na prvním místě o duše.

Tamní hraběnka požádala Vincence, aby v chrámu poučil lid o konání generální zpovědi. Účinek jeho kázání byl takový, že se přihlásilo mnoho kajícníků, a tak musel být povolán ještě jeden kněz z Amiensu. Vincenc a onen kněz pak konali misie na mnohých místech. Vincenc založil družinu kněží misionářů, kteří dostali jméno "Lazaristé". Vincenc založil duchovní cvičení pro tannější lidi a exercicie. Těch se zúčastňovali lidé všech stavů. Jeho pohřeb v Paříži r. 1660 se podobal triumfálnímu průvodu. Je pohřben u Lazaristů v Paříži.

-vac-

Jméno svatého Václava nese kaple na Jarově

Tento vsutku národní světec byl všemi generacemi uctíván a není snad v našem kraji nikdo, kdo by neznal příběh, jak jej na nedalekém Tetíně vychovávala jeho babička Ludmila.

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

Svou lásku a vztah ke sv. Václavu vyjádřili i občané Jarova, kteří se rozhodli na návsi uprostřed obce postavit kapličku, nesoucí jeho jméno. Tehdy bylo ctí pro každého, přispět k její výstavbě. Tak bylo možno slavnostně ji vysvětit v roce 1862. Pro celý Beroun to byla velká událost, kromě velkého počtu občanů sem přijeli i mnohé osobnosti, které se o stavbu významně zasloužily. Jmenujme biskupa Krásla - mimo jiné se zasloužil i o postavení kapličky v Králově Dvoře, nyní už zbourané, děkana Lablera, P. Václava Ebera a Antonína Pateru, oba známé rodáky z Jarova. Byli zde i zástupci piaristů a představitelé města Berouna. Vše se konalo včetně projevů za slavnostní asistence organizované piaristy. U kapličky se konaly bohoslužby, později alespoň o svátcích.

Kaplička byla několikrát zvěčněna, její současný věrný obraz nakreslil nadaný mladík, David Adámek, který dokumentárně nakreslil a popsal na 300 kostelíků, kapliček a křížů. (Možná si pamatujete na jeho kreslířskou výstavu ve skautské klubovně asi v roce 1995. Dnes David Adámek bohužel již nežije.)

Stavba je provedena v historizujícím slohu. Ve zvonici visíval zvon. Obrazy uvnitř v době jejího vysvěcení byly z berounského děkanství. Stavba je obdélná s obdélným, zevně trojboce, uvnitř polokruhově zakončeným presbytářem. Loď je sklenuta plackou. V současnosti byla nedávno opravena městem, které ji vlastní.

Jaké byly průtrže mračen na Jarově ukazují dvě desky na boční stěně stavby poblíž oken. Dne 28. července 1865 tudy protékalo přibližně jeden metr vody a o několik let později 27. května 1872 asi půl metru vody.

I když dnes kaplička není ve středu zájmu turistů a historických staveb města, tvoří nedílný historický kolorit obce.

Občané Berouna nedali jméno sv. Václava jen této jediné stavbě. Od roku 1904 nese světcovo jméno i kostelík, který stojí vedle hlavního vchodu do stávajícího berounského hřbitova. **-vac-**

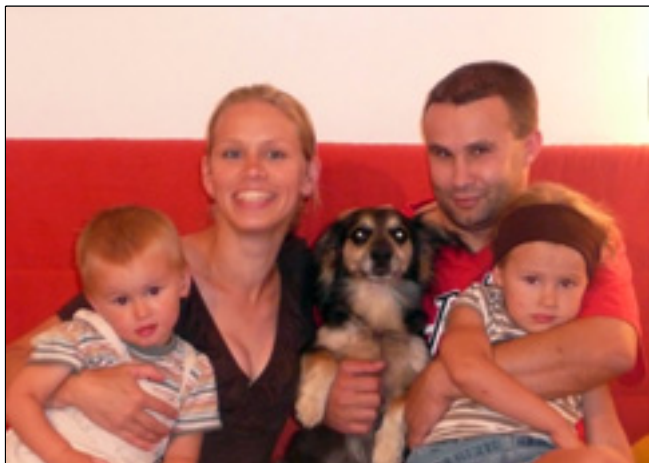
Jarov D. Adámek (repro)

Cesty Benešovi z Berouna Cesty

Kdo jsme?

Jsmo čtyři a pes. Já se jmenuju Bára, jsem učitelka výtvarné výchovy a němčiny, je mi 32 let. Jelikož se mí rodiče neustále stěhovali, nemohu přesně odpovědět na otázku, odkud jsem. Díky emigraci rodičů jsem prožila dětství v Rakousku a v Africe. Po návratu jsme žili v Mladé Boleslavi. Po roce 1989 si vzali rodiče několik dětí do pěstounské péče a s nimi jsme se ocitli v Litni, odkud je to do Berouna už jenom krok. Pokud jde o mé koníčky, tak volný čas trávím ze všeho nejraději se svou rodinou. Mé velké koníčky jsou ale i četba, hudba a výtvarné umění.

Můj manžel Míra pochází z Kutné Hory, je mu 35 let a pracuje jako nákladový analytik u velké firmy v Praze. Je to vášnivý knihomol a má také sportovní spády. Mezi jeho záliby patří především cyklistika a horolezectví.

Tomášek, Bára, Astr, Míra, Andulka foto iz

Ted' je načase představit také naše děti: Máme pětiletou Andulku a tříletého Tomáška. Nesmíme také zapomenout na chlupatého a čtyřnohého klauna jménem Astr.

Jaké cesty nás svedly dohromady?

Když jsem dostudovala vysokou školu, koupila jsem ve Zdicích vybydlený domek. Vlastními silami a prostředky jsem se ho snažila zrenovovat. Když mi však novou dřevěnou podlahu napadla dřevomorka, propadla jsem zoufalství. Do domečku mě přijela potěšit kamarádka z vysoké školy Markéta a nepřijela sama. Přijela i se svým bratrem Mírou. Padli jsme si do oka a dnes jsme šťastně svoji.

Jak jsme se ocitli v Berouně?

Domeček ve Zdicích se nám nakonec podařilo nejenom zrenovovat, ale i prodat. Koupili jsme dům v Berouně na Závodí, kde nyní bydlíme.

Cesty k víře.

Zatímco můj manžel je nevěřící, já si svůj život neumím bez Boha představit. Proto se snažíme o vzájemné pochopení a úctu. Hlavně Míra se snaží můj postoj plně respektovat. A co se týče té cesty, spíše ji společně musíme teprve hledat... *zpracovala -iz-*

W našem nejstarším písemnictví *Raduj se, Panno neposkvrněná*

V neděli 18. srpna 2008 se na hradě Karlštejně konala poutní slavnost v kostele Nanebevzetí Panny Marie; slavnostní mše svatá začala v šestnáct hodin. Už několik dní jsem přemýšlela, co tentokrát vyberu ze starého českého písemnictví, a až tady mě to napadlo! To asi při pohledu na krásnou gotickou vyřezávanou sošku Panny Marie na oltáři... Najdu nějaký mariánský text!

A našla jsem píseň z osmdesátých let 14. století, již trochu předběhneme dobu, v níž jsme se zatím pohybovali. Zachovala se ve dvou rukopisech a oba jsou uloženy v Národní knihovně v Praze. Jmenuje se

Raduj se, Panno neposkvrněná.

Raduj se, Panno neposkvrněná,
jenž jsi ot anděla radost přijala,
raduj se, jenž jsi Krista počala,
tváří mužské nikdy nepoznala!

Raduj se, jenž si Boha porodila,
porodivši, jemus se modlila,
raduj se, Maria, matko milá,
nebo si po porodu pannú ostala!

Raduj se, jenžs Boha Krista pěstovala
a svými prsy jeho krmila,
raduj se, Panno jediná,
nebs již nad kóry andělské povýšena,
raduj se, jenž sedíš na pravici Syna svého,
Jezu Krista, Boha živého!

Ej, prosímy, hříšní, Maria, dnes tebe,
shlédniž na ny s vysokého nebe,
utěš nás, hříšná nebožátka,
pros za ny svého milého děťátka,
bychom s tobú kralevali,
Syna tvého vždy chválili!

Daj to, milý Jezu Kriste,
jenž si se narodil z Panny čisté!

Lidmila Fričová

Skautská poslušnost je skautská poslušnost

Na tuto zkušenost a tvrdou realitu jistě nezapomenou po letošním skautském táboře dva členové táborového kolektivu (dále t.k.) Jiří Hazuka ml. - Siki a Jan Franta - Frantík.

Dle tiskové agentury Chrástavský Špión (CHŠ) byli tito dva mladí táborníci jako jediní donuceni k dodržování neúspěšně navrženého nového 12. bodu skautského zákona, který nebyl schválen letošním Valným sněmem v Havířově. Tento bod zní: „Junák je poslušný vůdců a hlavně Marušky S.“

Internetový portál Svoboda.cz na svém webu uvedl, že neúspěšně navržený nový 12. bod skautského zákona, chtěla sama navrhovatelka Maruška S. aplikovat v praxi na letním táboře bez jakýchkoliv omezení na dvou již vytipovaných jedincích t.k..

Tito dva mladí táborníci, když toto zjistili, byli pobouřeni a vyložili si patřičné znění bodu zákona po svém.

Jeden parní (parný, perný) den si Maruška S. - Myška stále stěžovala na horko, které bylo způsobeno intenzívním chrástavským polopouštním podnebím. Na příležitost vykonat každodenní dobrý skutek, jak hlásají skautské příručky a učebnice, již čekali dlouho naši dva mladí táborníci. Maruška S. - Myška byla těmito táborníky posazena „bez bot a v obleku“ do mokré oázy řeky Berounky a s patřičným gestem: „Příjemnou plavbu“ odešli s dobrým pocitem vykonaného dobrého skutku.

Další den byli naši mladí táborníci nemile překvapeni. Vedoucí táborového dne byla stanovená Maruška S. - Myška. Byl nástup. Ten probíhal jako obvykle - vztyčení státní vlajky,

Dvě vypracovaná těla v modrém... foto av

Chrást 2008: Malebný tábor na soutoku Berounky a Klabavy v pohledu z nedaleké ho kopce... foto av
vzkazy, sekera práce. Po přečtení denního rozkazu se to stalo. Naši dva členové t.k. byli veřejně a potupně donuceni k veřejnému nařízenému koupání ihned po nastoupení za dohlížení vedení a celého běhu skautského tábora včetně nezletilých. Na mole před vstupem do Berounky se tlačil

běsnící dav diváků a televizních kamer. Bylo to napínavé. Potrestaní právě přicházejí ve strohých oblecích. Na mole se uklánějí. (Dav ani nedýchá.) Otáčí se zády. Na vlastní popud sundávají synchronizovaně svůj strohý modrý ručníček a je to tu. Veřejně nařízené koupání. Dvě vypracovaná ☺ těla skáčí do vody a plavou.

A jak to dopadlo. Je pouze deset bodů skautského zákona a žádný navíc nepřibyl, ale poslušnost je poslušnost. Zkrátka a dobře - poslouchat se musí, ať jsme malí a nebo velcí, ať jsme skauti či nikoliv. ☺ Všichni si tábor užili, i naši tři členové z příběhu výše. Už se těšíme na další a děkujeme každému, kdo nám s ním jakkoliv pomáhal - s přípravou či s jeho realizací. (Hlavně Hospodinu a hlavní vedoucí Hance Burešové.) **Jan Franta - Frantík**

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✚ FCH Beroun připravuje rozšíření denního stacionáře na týdenní

Farní charita plánuje v nejbližší době rozšířit služby denního stacionáře sv. Anežky pro seniory na týdenní. Kromě služeb denního stacionáře, poskytovaných v současnosti, zde bude poskytována respitní péče, tzn. péče o klienta 24 hodin denně po přechodnou dobu. Tuto službu lze využít například v případech, kdy pečující osoba nebo rodina odjíždí na dovolenou, do lázní a podobně.

V denním stacionáři je v současné době poskytována péče denně od 7 do 19 hodin včetně víkendů. Cílem pobytu klientů ve stacionáři je zachovat seniorům pocit vlastní hodnoty a důstojnosti, zlepšovat jejich soběstačnost a psychické i fyzické schopnosti a současně poskytovat odlehčovací službu rodinám, které o tyto seniory pečují po zbytek dne. Během doby pobytu klienta ve stacionáři si může „pečovatel“ zařídit nutné záležitosti mimo domov ale získá tak i volný čas na odpočinek, vzdělání a další aktivity, které patří k plnohodnotnému životu.

Péče klientům je poskytována odborně vyškoleným personálem v příjemném prostředí, které navozuje domácí atmosféru. Budova je bezbariérová a je v ní výtah. Aktivizační program pro klienty probíhá od 8:30 do 11:30 a od 13:30 do 16:30 hod. Vhodné aktivity jsou pro klienty vybírány dle jejich individuálních schopností a zájmů.

Poskytovány jsou tyto služby:

- Svoz klientů vozem stacionáře
- Ubytování (u týdenního stacionáře)
- Stravování
- Pomoc při osobní hygieně
- Pomoc při sebeobsluze a obstarávání osobních záležitostí (doprovod klékaři, nákupy)
- Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím
- Aktivizační činnosti (výtvarné a jiné techniky, trénování paměti, apod.)
- Možnost individuálního odpočinku
- Pomoc sociální pracovnice při uplatňování práv a oprávněných zájmů
- Felinoterapie (léčebné působení kocourka)

Kapacita denního stacionáře je 10 osob, u týdenního stacionáře předpokládáme 6 lůžek.

O nástup do týdenního stacionáře bude třeba žádat minimálně 7 kalendářních dnů předem telefonicky nebo osobně.

Kontakty: Adresa: Pražská 108, 266 01 Beroun 3 - Závodí, Tel.: 311613 612
Vedoucí stacionáře: Mgr. Hana Fibingrová (606 639 627)
Sociální pracovnice: Anna Fuksová, DiS. (774 953 807)

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na *dprusa@c-box.cz*. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Přípravuje se i program loňského adventu; **Vánoce 2007 jsou již k objednání. D. Průša**

♦ Školské sestry sv. Františka přijmou ZDRAVOTNÍ SESTRU, PRACOVNICE V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH A KUCHARKU (nástup možný ihned) do pracovního poměru v Charitním domě pro řeholnice. Nutný předpoklad: láska k lidem a k práci, osobní zodpovědnost. K průměrnému výdělků nabízíme jako „bonus“, kapli k dispozici, možnou účast na liturgii hodin i slavnostech a hezké vztahy, které ovšem vyžadují oboustrannou snahu.

Hlaste se na adrese: CHDŘ, Radimova 33/2, 169 00 Praha 6 – Břevnov, tel 233352462, mobil: 731 604 070, e-mail: brevnov.osf@volny.cz, charita.osf@volny.cz, najdete nás: <http://web.iol.cz/~sestry-osf>; spojení: z „M“ Dejvická bus 217 - vystoupit: „Na Petýnce“, tram: 15, 22, 23, 25 – vystoupit: „Malovanka“. Najdete nás pod hotelem Pyramida, uprostřed parku u magistrály, pro „přespolní“ **MOŽNOST UBYTOVÁNÍ.**

♦ Hledáme průvodce: Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na mobilní telefonní číslo: 721 120 926 nebo pevnou linku: 313 129 439 po 20. hodině.

MODLITBA MĚSÍCE:

Začátek nového školního roku přináší mnohým nemalou změnu životního rytmu. Bezstarostný a příjemný čas prázdnin dětem skončil. Také jejich rodičům, vychovatelům a učitelům nastávají nové starosti a povinnosti. Společná prosba o Boží požehnání se proto jeví jako velmi důležitá...

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ZÁŘÍ:

••• *„Za KMŠ, za žáky, studenty, učitele a vychovatele“* •••

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
nedělí v SUDÉM týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Upřímné blahopřání posíláme těmto zářijovým jubilantům: **Hanka Burešová** z Berouna (30 let), paní **Helena Hříbalová** z Loděnice (75 let) a paní **Emilie Marxová** z Berouna (83 let). *Plnost božích darů přejí a vyprošují* **Přátelé**

NAROZENÍ: Dne 17. července se do berounské farnosti narodil **Matouš Boldi**, který byl v sobotu 30. srpna v Brně uprostřed široké rodiny pokřtěn křestním jménem **Bartoloměj**. *Srdečně gratulujeme rodičům i bráškově Šimonovi; malému vyprošujeme Světlo na cestu životem.*

Velmi se omlouváme, pokud chyběla v těchto rubrikách nějaká informace. Prosíme, abyste životní mezníky své i vašich blízkých, pokud můžete a chcete, svěřili i nám v redakci. Uveřejňujeme zprávy, které se dozvíme od vás. Pokud se můžete s námi podělit o nějakou důležitou událost v životě farním i osobním, prosíme, dejte nám vědět, kontakty jsou uveřejněny dole v tiráži!

KŘTINY: V srpnu přijali svátost křtu **Jakub Zdílna, Jakub Špernoga, Filip Fusek, Filip Čadek**. *Ať nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář a ať vám žehná!*

SVATBY: V srpnu uzavřeli církevní manželství v kostele sv. Jakuba v Berouně **Milan Vaněk a Zuzana Císařová, Petr Špernoga a Alena Špernogová** (roz. Hájková), v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou **Stanislav Mrázek a Květa Lerchová**.

Ke sňatku blahopřejeme také **Pavlovi a Marcelle Schöberlovým**, kteří vstoupili do stavu manželského dne 1. 8. 2008 na berounské radnici.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Pisemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**